ISSN 1804-2287

BULLETIN

ČESKÉHO RADIOKLUBU

MĚSÍČNÍK PRO RADIOAMATÉRY

e-mail: „crk at crk.cz“
WEB: http://www.crk.cz

ČÍSLO 9/2016

pouze teploty a tlaku, ze kterých jsme dopočítávali nadmořskou výšku. Nakonec ale náš RAJsat2 přeci jen zaujal odbornou porotu, především provedením a technologiemi, použitými při konstrukci družice, a byli jsme oceněni speciální cenou poroty a od ESA jsme dostali hvězdářský teleskop, stejně jako týmy na prvních místech. Pro porovnání zde je vidět klasické provedení typického CANSATu.

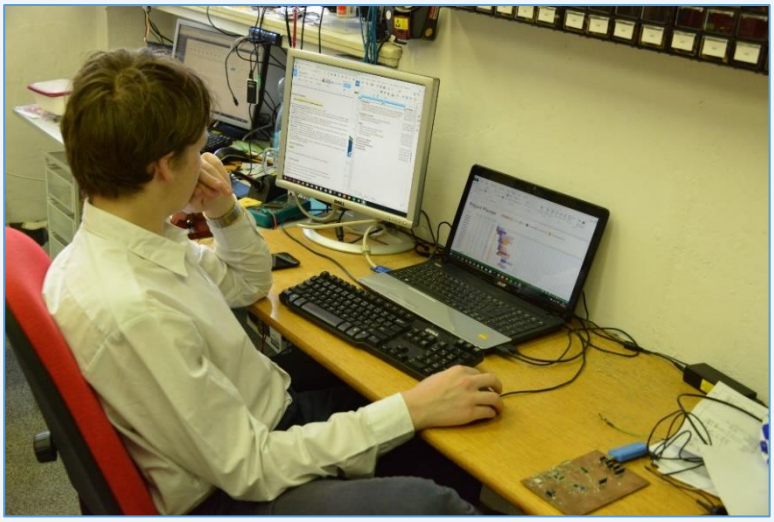

Myslím, že pro nás všechny byl tento projekt skvělou zkušeností, získali jsme mnoho kontaktů jak při shánění peněz, tak při vlastní soutěži. Pokud byste měli zájem dozvědět se něco více o naší družici a našich dalších projektech, můžete navštívit některý z těchto odkazů, nebo se někdy přijďte podívat k nám do radioklubu osobně.

Web radioklubu naleznete zde a zde, repozitář zdrojových kódů tady, nebo můžete navštívit naše sociální sítě FB, G+, YT, TW.

Michal, OK1WMR

● **Gratulujeme týmu RAJsat** ke skvělému úspěchu – to, že se probojovali až do světového finále, svědčí o obrovské píli a spoustě věnovaného času a energie. Děkujeme za skvělou propagaci České republiky v zahraničí a přejeme mnoho zábavy s obdrženou cenou – hvězdářským teleskopem.

● **European Youth ARDF Championship 2016**

Letošní mistrovství Evropy žáků a dorostu v rádiovém orientačním běhu se konalo poprvé ve skandinávském terénu a to konkrétně v okolí norského hlavního města Oslo v době od 2. do 6. července. Neznámý terén a prostředí bylo na jednu stranu lákavé, ale také přineslo obavy, jak se s tím vypořádají reprezentanti České republiky.

Do dějiště EYAC 2016 (European Youth ARDF Championship 2016), jak se závody oficiálně jmenují, bylo letenek pro závodníky jen 17, přičemž v nominačních bojích se utkalo přes 35 sportovců z různých krajů republiky. Nominace byla tvrdá a bojovalo se do posledních závodů. Výprava, která nakonec vyrazila do dějiště EYAC, měla ve svých řadách šest nováčků, kteří si atmosféru mistrovství vyzkoušeli vůbec poprvé, ale také zkušené závodníky v kategoriích M 14, M16, D14 a D16 a tříčlenný realizační tým.

Česká republika, dá se říci již tradičně, ovládla mistrovství z pohledu týmové soudržnosti a fair play. O přístupu českých reprezentantů k závodům, o jejich veselé náladě a dobrých výsledcích týmu hovořili jak organizátoři, tak ji Čechům záviděli závodníci a trenéři jiných zemí.

Ziskem 16 medailí se zařadili Češi na druhá místo v celkovém hodnocení států. Svěřenci trenéra Juraje Turského se můžou těšit ze dvou titulů mistrů Evropy v kategorii M16, sedmi dalších individuálních medailí

a k tomu sedmi cenných kovů ze soutěže týmů, čím si každý ze sedmnácti mladých českých reprezentantů přiváží alespoň jednu medaili.

Proto je na místě poděkovat za vzornou reprezentaci České republiky na EYAC 2016 všem členům reprezentace a fanouškům za podporu v místě dějiště a také těm co fandili na dálku.

Juraj Turský, trenér ŽDR ROB

Marcela Šrůtová oslovila při návratu závodníky a dostala odpovědi na všetečné otázky. S čím se tedy svěřili někteří účastníci akce?

Anička Chmelařová (D16) zhodnotila svůj přístup k tréninku před EYAC. Nepřivezla si sice individuální medaili, ale její výkony vždy pomohly družstvu k medaili. Na otázku, co konkrétně udělala pro dobrý výsledek, odpověděla: „Snažila jsem se trénovat v podobných terénech, jaké měly být v Norsku. Pro trénink jsem si vybírala kopcovitější lesy a zkoušela jsem běhat za jakéhokoli počasí. Velký význam pro mě měla reprezentační soustředění, kde jsme běhali v podmáčených, kamenitých terénech, které byly podobné těm v Norsku. Také jsme si ukazovali mapy z okolí Osla a snažili jsme se i psychicky připravit na odlišné lesy. V tréninku jsem se soustředila na azimuty, které se v Norsku opravdu hodily, protože kontroly byly různě schované za všelijakými překážkami.“

Druhá nejmladší členka výpravy **Johanka Klecová (12 let – D14)** ví, co ji možná čeká v příštích letech? „Mám spočítané, že bych mohla jet ještě na čtyři ME a budu se snažit jet na všechny z nich. Příští rok je ME na Slovensku a poté by mělo být u nás v České Republice.“

Dominik Šrom (M16) si přivezl největší českou sbírku medailí z Norska. Jak zhodnotil své šance nominovat se ve vyšší juniorské kategorii ještě letos na Mistrovství světa do Bulharska? Dominik si myslí, že šanci má. „Kdybych začal hned tvrdě trénovat, tak bych to i s trochou štěstí zvládl, ale co bude, se ještě uvidí. Poslední dobou mám štěstí hlavně na dvoumetru.“ (poznámka – my nyní už víme, že se na MS nominoval a můžeme tedy pogratulovat).

Liberecký Tomáš David také nezískal individuální medaili, ale se svým výsledkem byl vcelku spokojený. „Mým cílem na EYAC bylo umístění v TOP-5. To se mi ve dvou případech podařilo a rovněž jsem ve dvou závodech pomohl k týmové stříbrné medaili. To je pro mě důležité a jsem za to raději, než za moje umístění na 5. místě. Zároveň se mi ale nepodařilo splnit můj sen, umístění na bedně.“

Nela Stahlová z Chebu (D14) přemýšlela o charakteristice terénu: „Norské lesy jsou odlišné od našich v mnoha směrech. Protože je v Norsku deštivo, les byl podmáčený a plný bažin, také se tam objevovaly

kamenné srázy, které byly poměrně nebezpečné. Celkově myslím, že to byl úplně jiný terén, než na který jsme u nás zvyklí.“

Pro někoho překvapující medaili vyběhl ve SPRINTU **Samuel Svatek (M14)**, který na EYAC startoval podruhé. A v čem se oba šampionáty lišily? Sam říká „Vloni v Polsku byl sprint náročnější ve více kopcovitém lese, naopak v Norsku to bylo postavené téměř na rovině, bylo to v podstatě jen o rychlosti běhu v parku u obytné čtvrti, parkem se procházeli lidé. 2 m i 80 m byly určitě náročnější v Norsku, postavili to ve členitějším terénu s více kopci a údolími, složitější bylo dohledávání kontrol. V Norsku se oddaloval start, zřejmě nestihli vše včas zkontrolovat. Jinak bylo asi vše připravené, bez nějakého velkého zmatku a chaosu. Organizace na obou mistrovstvích byla v pořádku, vše probíhalo tak, jak mělo. Český kolektiv je dobrá parta, v Norsku jsme byli jako jedna rodina. Všichni se navzájem povzbuzovali a fandili si.“

Nejednoznačnou odpověď na otázku o oblíbené disciplíně napsala **Petra Liďáková (D14)**. „Dříve jsem měla mnohem radši 2 m, protože jsem měla lepší techniku a mapu než ostatní, ale teď se spíše přikláním k 80 m. Už jsem si zlepšila fyzičku a ostatním soupeřkám už alespoň trošku stačím i po běžecké stránce. A jestli tomu odpovídají mé výsledky? To se dá těžko říct, někdy se mi závod povede a jindy ho úplně pokazím. Také záleží na mých soupeřkách, jestli se jim závod vyvede, nebo ho pokazí ještě víc než já. Já říkám, že 2 m je o tom, kdo ten závod nejmíň pokazí, ten vítězí. Kdežto u 80 m to není zase až tak o technice, i když trochu také, ale mnohem víc to je o tom, kdo má lepší fyzičku. Ale abych to shrnula, u mne oblíbené pásmo se mění a jestli tomu odpovídají výsledky, posuďte sami. 5. a 6. místo na Mistrovství Evropy.“

Marcela Šrůtová, generální sekretář AROB

● **Také českému ROB týmu** gratulujeme a přejeme mnoho dalších úspěchů.

● **Podpora radioklubů pracujících s mládeží** - Tým stojící za značkou Mastrant se rozhodl, že by rád **podpořil** radiokluby, které se **aktivně podílejí na výchově mladých či začínajících operátorů** - radioamatérů. Podpora spočívá v poskytnutí materiálu, jež je v sortimentu Mastrant (kotvení stožárů, upevňování antén), pro jejich potřebu.

Základní pravidla:

1) Zájemce požádá o „podporu“. Žádost by měla obsahovat základní informace o „projektu“:

- Kdo jsme (co děláme, kde, proč, kolik lidí, kontakty, odpovědná osoba,...)
- Co chceme dělat (k čemu potřebujeme Mastrant produkty)

2) Tým Mastrant spočítá, co je potřeba (posoudí reálnost projektu) a rozhodne, zda podporu poskytne. Navržené řešení nabídne Zájemci.

3) Po vzájemném odsouhlasení se podepíše jednoduchá formální dohoda a Mastrant dodá Zájemci materiál.

4) Zájemce po použití materiálu pošle fotky a případně další informace – zkušenosti s produkty a podobně.

Informace o sortimentu naleznete zde. V případě zájmu pište na huml@mastrant.com.

Martin OL5Y/OK1FUA